

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3976/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Дамир Бранковић, адвокат из ..., против тужених Предшколске установе „ББ“, ... и Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 840/18 од 02.10.2018. године, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 840/18 од 02.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 840/18 од 02.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6223/16 од 28.08.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па су обавезани тужени да солидарно тужиоцу на име накнаде штете за период од 01.11.2014. године до 31.03.2016. године исплате 9.446,12 динара у месечним износима и са законском затезном каматом ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 51.300,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 840/18 од 02.10.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ревизијом се побија одлука о трошковима поступка, о чему су нижестепени судови одлучили уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину. Наиме, применом члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, приликом одлучивања које ће трошкове досудити странци, суд ће узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења поступка, а о томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини њихово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић